

NA PLAVÁRNI A NA KÚPALISKU

Ako sa Oskar a Berta div vo vode neutopili

Berta kráčala tri metre pred Oskarom. Ladne našľapovala na predné nôžky, ktoré mala o čosi kratšie než zadné, a psovi nevenovala ani pohľad. Ťahal sa za ňou ako žuvačka.

„Počkaj ma, Berta,“ prosil.

„Hanbím sa za teba. Si ufúľaný. Musel si sa váľať v bahne ako hroch?“

„Neváľal som sa. Nemôžem za to, že sa mi podlomili labky. Kĺby mi už neslúžia.“

„Smrdíš. Ani srst' si si neučesal.“ Berta von der Mňáááú pridala do kroku. „Chvost máš samý chuchvalec. No hrôza! Musíš sa vykúpať.“

„Ale kde?“

„Tam vidím vodu!“ Berta sa rozbehla.

Unavený Oskar prešľapoval z labky na labku a žmúril do slnka. „To nie je jazero,“ zavyl, keď mačku dobehol.

„Netvrдила som, že vidím jazero. Sme na kúpalisku, ak vieš, čo to je. Poď, nájdeme si nejaké dobré miesto.“

Mačka sa prechádzala pomedzi rozprestreté deky, na ktorých sa slnili návštevníci kúpaliska. Ostatní boli v bazéne.

„Tu je voľné. Tu nikto neleží,“ Berta si ľahla na chrbát a labky si založila pod hlavu. „Kým sa vykúpeš, trošku sa poopaľujem. Šic, Oskar, ty si sem nelíhaj! Upaľuj do vody! A nevracaj sa, kým sa z teba neodlúpe špina.“ Oskar sa rozbehol a skočil do bazéna, rovno na hlavu hrochovi. Okamžite sa ozvala píšťalka plavčíka, ktorým bola pruhovaná zebra.

„Ech, ty!“ vyceril hroch obrovské zubiská. Zatváril sa tak strašidelne, že Oskar sa celý spotil, hoci bol vo vode.

„Nerob vlny! Skočil si mi na hlavu! Nepraj si ma, ak mi na nej narastie hrča!“ rozčuľoval sa hroch a dokorán otváral papuľu plnú zubov.

A veru, hrču si nahmatal.

„Teraz ti to vrátim!“ Hroch sa zahnal a buchol ho po hlave tak silno, že nešťastník Oskar zmizol pod hladinou vody.

Keď sa po chvíli vynoril, lapal po dychu. Plieskal okolo seba labkami a snažil sa dostať z vody.

„Zašpinil si vodu v bazéne, ty nespratník! Bazén nie je umyváreň! Ako si sa opovážil skočiť do bazéna len tak, mímix-dírnix?“ Okolo bazéna obiehala zebra so šiltovkou plavčíka na hlave.

„Akože ako? Hlavou. Dá sa do vody skákať aj inak?“

„Do bazéna sa neskáče! A už vôbec nie niekomu na hlavu. Čo si mal urobiť pred tým, ako si vošiel do vody?“ Zebre sa od rozčúlenia až zvlnili pásy na plavkách.

Oskar previnilo pokrčil plecami. „Najesť sa. S prázdny brucho sa nemá skákať do vody... teda liezť do bazéna.“

„Vliezť si mal pod sprchu a až potom po schodíkoch vojsť do bazéna. Nech sa to druhý raz neopakuje!“ pohrozila zebra.

Oskar sa so spusteným chvostom a so zvesenou hlavou vybral za mačkou Bertou von der Mňááá. Chvíľu mu trvalo, kým našiel deku, na ktorej ležala na chrbte a podopierala sa o lakte.

„Stále to hovorím, správaš sa ako mucha mäsiarka!“ vyprskla mačka a zlostne zamraučala. „Musíš na seba v jednom kuse upozorňovať?“

Oskar si chcel ľahnúť na deku vedľa Berty.

Mačka si to všimla, rozvalila sa na deke a zasipela: „Neopováž sa! Zamočíš ma! Keď budeš stáť, rýchlejšie sa na slnku vysušíš!“

Oskar sa otriasol a oprskal ju vodou. Postavil sa ku kríkom, lebo v brucho mu začala vyhrávať muzika. Bol hladný ako vlk.

Berta sa prevalila z chrbta na brucho, z brucha potom na chrbát a spokojne vrnela. Privrela oči, keď sa nad ňou odrazu zjavil tieň.

„To je neslýchané! Čo hľadáš na mojej deke?“ zrúkol na Bertu vlk. Jemu totiž patrila deka, na ktorej sa vyvaľovala. Iba si na chvíľu odskočil do bufetu.

„Deka bola prázdna, bola, je a aj bude teda moja,“ nedala sa Berta.

Vlk nemal čas ani náladu na dlhé reči. Zdrapil mačku a vyhodil ju do výšky.

Berta urobila vo vzduchu premet a len čo dopadla na všetky štyri labky, dala sa na útek. Bežala krížom-krážom cez nafukovačky a deky. Skákala po hlavách všetkým, ktorí sa sušili na slniečku. Zhodila termosku s ľadovým čajom, z košíkov sa vysypalo jedlo, prevracali sa malinovsky. Vlk ju už dávno prestal naháňať, no mačka videla svoj tieň a myslela si, že jej je stále v päťách.

„Stoj, to som ja!“ zakričal Oskar.

Berta sa pošmykla na klzkých mokrých dlaždiciach pred bazénom. Spadla rovno doň, navyše na stranu, kde bolo napísané: *Len pre plavcov.*

„Topím sa!“ kričala a zúfalo trepala labkami. „Pomóóó!“

Zebra skočila do vody a topiacu sa mačku vyhodila na breh. Potom tiež vyšla z bazéna, schytila Bertu za uši a hodila ju na živý plot.

Vzápätí urobila poriadok s Oskarom. Ten sa dal hodiť vedľa Berty, hoci ničomu nerozumel. Prečo sa k nemu plavčík správa tak nepriateľsky? A vôbec, čo zlé s Bertou von der Mňááá urobili?

„Si v poriadku, Berta?“ spýtal sa, keď si sadol vedľa mačky na živý plot. Obaja prestrašene hľadeli na plavčíka v pruhovaných plavkách a so šiltovkou na hlave.

„Vysušte si kožúšky, a keď sa naučíte, ako sa treba správať na kúpalisku a v bazéne, budete tu vítaní!“ otočil sa na kopýtku plavčík a ešte na nich aj zapískal na píšťalke.

Mačka a pes sa pustili vnohy. Keď dobehli pred bránu kúpaliska, uvideli tabuľku, na ktorej bolo napísané:

- *V krytej plavárni alebo na otvorenom kúpalisku sa najskôr osprchujeme, až potom vojdeme do bazéna.*
- *Nebeháme popri bazéne, aby sme sa nepošmykli a nespôsobili si úraz.*
- *Neskáčeme do vody z boku ani zo stupienkov bazéna.*
- *Nešpliechame vodu na tých, čo sú v bazéne.*
- *V bazéne nepijeme malinovku ani nič nejeme.*
- *V bazéne si nehádzeme loptičku.*
- *Pri odchode z kúpaliska po sebe všetko upraceme.*